

Nieuwsbrief STAB OGR Updates - Nummer 11, 2017

Nummer 11, 2017

Redactie: mr. G.A. Keus, mr. J.K. van de Poel, mr. ir. O.W.J.M. Scholte, mr. R. Veenhof en bc. K-RMT P.A.H.M. Willems.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2017:3248](#) 20-04-2017

Rechtbank

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2017:2123](#) 05-04-2017

Amsterdam/voorlopige voorziening, dwangsom

Raad van State

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2017:1304](#) 17-05-2017

Maastricht/bestemmingsplan 'Tapijn'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2017:1250](#) 10-05-2017

Meerssen/bestemmingsplan 'Pletsstraat - Sint Agnesplein Bunde'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2017:1179](#) 03-05-2017

GS Zuid-Holland

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2017:1171](#) 03-05-2017

GS Limburg

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2017:1142](#) 26-04-2017

GS Drenthe

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2017:1068](#) 19-04-2017

Maastricht/invordering dwangsom

RECHTSPRAAK

GS Limburg

De beslissing om een deskundige te benoemen behelst een discretionaire bevoegdheid van de rechtbank. Het Activiteitenbesluit is niet van toepassing op geuremissies nu het gaat om een IPPC-installatie waarop een BREF met BBT-conclusies van toepassing is.

Casus

Omgevingsvergunning voor een inrichting voor het opslaan en bewerken van afvalstoffen.

De rechtbank heeft de vergunning vernietigd onder meer omdat aan het besluit geen deugdelijk geuronderzoek ten grondslag ligt. Tegen deze uitspraak is hoger beroep ingesteld door vergunningaanvrager en door vergunningverlener. Appellanten stellen dat sinds de wijziging van het Activiteitenbesluit per 1 januari 2016 geen geurvoorschriften aan de vergunning kunnen worden verbonden omdat dit aspect wordt geregeld in afdeling 2.3 van het Activiteitenbesluit. Voorts betogen appellanten dat de rechtbank ten onrechte en zonder deugdelijke motivering de StAB als deskundige heeft benoemd. Volgens appellanten is het besluit tot vergunningverlening gebaseerd op een geurrapport van een ter zake deskundig bureau en hebben eisers in beroep geen deugdelijk gemotiveerd tegenrapport overgelegd.

Rechtsvragen

1. Was de rechtbank onder deze omstandigheden bevoegd om de StAB in te schakelen?
2. Kunnen in dit geval geurvoorschriften aan de vergunning worden verbonden?

Uitspraak

Ad 1. De beslissing om al dan niet met toepassing van artikel 8:47, eerste lid, van de Awb een deskundige te benoemen, behelst een discretionaire bevoegdheid van de rechtbank. Anders dan waarvan appellant uitgaat, bestaat er geen algemene rechtsregel dat een rapport dat aan een besluit ten grondslag is gelegd slechts met een tegenrapport van een deskundige kan worden bestreden en evenmin dat slechts indien een tegenrapport van een deskundige wordt

overgelegd aanleiding kan bestaan een deskundige te benoemen. Ook indien zonder een tegenrapport van een deskundige gemotiveerd uiteen wordt gezet waarom een rapport dat een bestuursorgaan aan zijn besluit ten grondslag heeft gelegd onjuist of onvolledig is, kan de bestuursrechter aanleiding zien een deskundige te benoemen voor het instellen van een onderzoek.

Ad 2. Afdeling 2.3 van het Activiteitenbesluit geeft regels over (o.a.) type C-inrichtingen. Deze afdeling is niet van toepassing op emissies naar de lucht van een IPPC-installatie indien en voor zover voor de activiteit of het type productieproces BBT-conclusies voor deze emissies zijn vastgesteld op grond van de Richtlijn industriële emissies (RIE). In de inrichting staat een IPPC-installatie opgesteld waarop een BREF van toepassing is. Het BREF is een BBT-referentiedocument als bedoeld in de RIE en geeft onder meer conclusies over de beste praktijken ten aanzien van de emissie van geur naar de lucht. Gelet hierop doet zich de uitzondering van artikel 2.3a, tweede lid, van het Activiteitenbesluit voor, zodat afdeling 2.3 van het Activiteitenbesluit niet van toepassing is op de emissie van geur naar de lucht door de IPPC-installatie. De omstandigheid dat in het BREF geen concrete emissieniveaus voor geur zijn opgenomen, leidt niet tot een ander oordeel, aangezien de uitzondering van artikel 2.3a, tweede lid, van het Activiteitenbesluit gelet op de tekst ervan niet beperkt is tot gevallen waarin emissieniveaus zijn gesteld. De conclusie is dat het college nog steeds zelf geurvoorschriften voor de IPPC-installatie aan de vergunning kan verbinden.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 03-05-2017

ECLI: ECLI:NL:RVS:2017:1171

Zaaknummer: 201507265/1/A1

Wetsartikelen: 8:47 Awb, 2.3a Activiteitenbesluit en 13 lid 5 en 7 Richtlijn industriële emissies

RECHTSPRAAK

GS Zuid-Holland

Herformulering van eisen te stellen aan besluit tot invordering dwangsom.

Casus

Invordering dwangsommen wegens overtreding geurvoorschriften. Volgens appellant ligt aan de invorderingsbesluiten een feitenvaststelling ten grondslag die niet voldoet aan de daarvoor gestelde eisen van de Afdeling bestuursrechtspraak.

Rechtsvraag

Welke eisen liggen aan een invorderingsbesluit ten grondslag?

Uitspraak

Appellant gaat uit van een te strikte lezing van de in de jurisprudentie van de Afdeling geformuleerde eisen met betrekking tot de feitenvaststelling bij invorderingsbesluiten. Aan een invorderingsbesluit dient een deugdelijke en controleerbare vaststelling van relevante feiten en omstandigheden ten grondslag te liggen. Daartoe heeft de Afdeling in een eerdere uitspraak een aantal eisen geformuleerd, die in latere uitspraken zijn genuanceerd. Omwille van de duidelijkheid is er aanleiding de eisen thans als volgt te herformuleren.

Aan een invorderingsbesluit dient een deugdelijke en controleerbare vaststelling van relevante feiten en omstandigheden ten grondslag te liggen. Dit brengt met zich dat de vaststelling of waarneming van feiten en omstandigheden die leiden tot verbeurte van een dwangsom dient te worden gedaan door een ter zake deskundige medewerker van het bevoegd gezag, door een ter zake deskundige persoon in opdracht van het bevoegd gezag of door een ter zake deskundige persoon wiens bevindingen het bevoegd gezag voor zijn rekening heeft genomen. De vastgestelde of waargenomen feiten en omstandigheden dienen op een duidelijke wijze te worden vastgelegd. Dat kan geschieden in een schriftelijke rapportage, maar in bepaalde gevallen ook met foto's of ander bewijsmateriaal. Duidelijk moet zijn waar, wanneer en door wie de feiten en omstandigheden zijn vastgesteld of waargenomen en welke werkwijze daarbij

is gehanteerd. Voor zover de vastgestelde feiten en omstandigheden in een geschrift zijn vastgelegd, dient een inzichtelijke beschrijving te worden gegeven van hetgeen is vastgesteld of waargenomen. Een schriftelijke rapportage dient voorts in beginsel te zijn voorzien van een ondertekening door de opsteller en een dagtekening. Aan het ontbreken van een ondertekening en een dagtekening kan worden voorbijgegaan, indien op andere wijze kan worden vastgesteld dat de opsteller van de rapportage degene is die de daarin vermelde feiten en omstandigheden heeft vastgesteld of waargenomen en wanneer die vaststelling of waarneming heeft plaatsgevonden.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 03-05-2017

ECLI: ECLI:NL:RVS:2017:1179

Zaaknummer: 201509187/1/A1

Wetsartikelen: 5:33 Awb en 5:37 Awb

RECHTSPRAAK

GS Drenthe

Intrekkingsbevoegdheden kunnen als voorschriften aan de vergunning worden verbonden.

Casus

Vergunning krachtens de NB-wet 1998 voor een veehouderij. Aan de vergunning is een voorschrift verbonden dat vergunninghouder verplicht om binnen een jaar een plan met tijdspad en acties in te dienen waaruit blijkt dat de voor de inrichting benodigde bouwkundige voorzieningen binnen drie jaar zijn gerealiseerd. Bovendien moet vergunninghouder binnen drie jaar de benodigde bouwkundige voorzieningen realiseren en handelingen hebben verricht met gebruikmaking van de vergunning. Bij het niet voldoen aan deze bepalingen kan de vergunning worden ingetrokken. Met deze voorschriften beoogt het college te bewerkstelligen dat de NB-wetvergunningen daadwerkelijk worden gebruikt. Appellant stelt dat met deze voorschriften buiten de uitputtende opsomming van intrekkingsbevoegdheden in artikel 43 van de NB-wet 1998 wordt getreden.

Rechtsvraag

Kunnen deze bevoegdheden tot intrekking aan de vergunning worden verbonden?

Uitspraak

De bestreden voorschriften passen binnen de uitputtende regeling van artikel 43 NB-wet 1998 en zijn hiermee niet in strijd. De uitspraak waarnaar appellant verwijst, heeft betrekking op het van rechtswege vervallen van de vergunning. Voor een zodanig voorschrift biedt de NB-wet 1998 geen ruimte, maar zo'n voorschrift is niet gelijk te stellen met het thans bestreden voorschrift dat kan leiden tot intrekking van de vergunning. Het intrekken van de vergunning geschiedt immers bij een besluit waarbij het college een afweging van alle betrokken belangen dient te maken en waartegen rechtsmiddelen kunnen worden aangewend. De termijnen die in de voorschriften zijn opgenomen, zij niet onredelijk en sluit wat betreft de driejaarstermijn aan bij artikel 2.33 van de Wabo.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 26-04-2017

ECLI: ECLI:NL:RVS:2017:1142

Zaaknummer: 201604199/1/R2

Wetsartikelen: 43 NB-wet 1998, 2.33 Wabo en Beleidsregel vaststelling één- en driejaarsvoorschriften
NB-wetvergunningen

RECHTSPRAAK

Bevel tot vervolging met last tot nader onderzoek ter zake van vernieling of beschadiging van gebouwen als gevolg van gaswinning, voor zover daarvan levensgevaar te duchten is.

Casus

Klacht tegen beslissing OvJ om niet tot strafvervolging over te gaan, althans geen strafrechtelijk onderzoek in te stellen naar gestelde misdrijven, gepleegd tijdens de gaswinning in de periode tussen 1 januari 1993 en 14 april 2015. Volgens de advocaat-generaal dient de klacht te worden afgewezen nu strafrechtelijk optreden naast politieke, bestuurlijke, civielrechtelijke en bestuursrechtelijke beoordelingen geen toegevoegde waarde heeft. Klagers stellen dat beklaagde pas in 2014 is gestart met het verrichten van onderzoek naar grondbewegingen vanwege de gaswinning en dat beklaagde bewust heeft aanvaard dat de gaswinning een wezenlijk gevaar voor duizenden mensen met zich brengt, niet alleen voor gebouwen maar ook voor mensenlevens.

Rechtsvraag

Is er sprake van een situatie waarin inzet van het strafrecht opportuun kan zijn?

Uitspraak

Voor zover klagers door de gaswinning gevaar voor hun leven te duchten hebben gehad, is sprake van een situatie waarin inzet van het strafrecht opportuun kan zijn. Het enkel verkrijgen van genoegdoening in de financiële sfeer waartoe klagers dan ook nog zelf actie moeten ondernemen, is in het licht van de uit artikel 2 van het EVRM voortvloeiende verplichtingen op voorhand niet zonder meer aanvaardbaar te achten. Het hof wijst daartoe op de impact op klagers van de dreiging van het gevaar voor hun leven.

Er zijn aanwijzingen dat beklaagde zich schuldig heeft gemaakt aan overtreding van artikel 170, aanhef en onder 2 Sr. Door de vertegenwoordigers van beklaagde is erkend dat rond 1993 duidelijk werd dat er een relatie lag tussen het winnen van gas en het ontstaan van aardbevingen. Dat verband is daarna in talrijke onderzoeksrapporten wetenschappelijk

aangetoond. Desalniettemin heeft beklaagde haar werkzaamheden voortgezet, hetgeen tot het voorzienbare gevolg leidde dat de daardoor veroorzaakte bevingen schade aan gebouwen en infrastructuur veroorzaakten, waardoor de veiligheid van personen in het aardbevingsgebied toenam en slachtoffers financieel gedupeerd raakten. Dit gevolg is door beklaagde, na een afweging van belangen, op de koop toegenomen.

De vraag of dat ook betekent dat er ten aanzien van iedere individuele klager sprake is van voldoende wettig en overtuigend bewijs voor overtreding van artikel 170, aanhef en onder 2 Sr kan thans niet worden beantwoord omdat een onderzoek naar de bewijsbaarheid van het feit hier ten onrechte achterwege is gebleven. Zodanig strafrechtelijk onderzoek dient thans plaats te vinden onder toezicht en begeleiding van de rechter-commissaris.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 20-04-2017

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2017:3248

Zaaknummer: K16/0124

Wetsartikelen: 170 aanhef en onder 2 Wetboek van Strafrecht en 2 EVRM

RECHTSPRAAK

Maastricht/invordering dwangsom

Door invorderingsbeschikking dwangsom ontstaat geen nieuwe betaaltermijn. Aanmaning kan worden gedaan voordat de in de beschikking gestelde betaaltermijn is verstreken.

Casus

Invordering dwangsom vanwege het niet naleven van de opgelegde last onder dwangsom. Appellante stelt dat de bevoegdheid van het college om tot invordering van de dwangsom over te gaan, is verjaard omdat het college geen rechtsgeldige stuitingshandelingen heeft verricht. Daartoe voert zij onder andere aan dat het college niet bevoegd was tot aanmaning over te gaan, omdat de in de invorderingsbeschikking gestelde betaaltermijn nog niet was verstreken en zij derhalve nog niet in verzuim was.

Rechtsvraag

Is de bevoegdheid tot invordering verjaard?

Uitspraak

Een invorderingsbeschikking is vereist indien het bestuursorgaan een verbeurde dwangsom met toepassing van invorderingsmaatregelen wil invorderen, maar doet niet een betalingsverplichting ontstaan. Een in een invorderingsbeschikking gestelde betaaltermijn doet geen nieuwe termijn lopen waarbinnen de schuldenaar kan betalen zonder in verzuim in komen. Voorts staat het systeem van de Awb er niet aan in de weg dat een bestuursorgaan een schuldenaar die in verzuim is aanmaant, terwijl een in een invorderingsbeschikking gestelde betaaltermijn nog niet is verstreken. Geen verjaring van invorderingsbevoegdheid.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 19-04-2017

ECLI: ECLI:NL:RVS:2017:1068

Zaaknummer: 201602714/1/A1

Wetsartikelen: 5:33 Awb, 5:35 Awb en 4:97 Awb

RECHTSPRAAK

Maastricht/bestemmingsplan 'Tapijn'

Experimenteel project. Begrenzing tijdsduur. Afwijken van wettelijke bepalingen. Besluit uitvoering Chw.

De Afdeling is van oordeel dat de raad zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de herontwikkeling van het Tapijn-terrein bijdraagt aan innovatieve ontwikkelingen, het bestrijden van de economische crisis en de duurzaamheid bevordert. Nu geen aanleiding bestaat voor het oordeel dat de herontwikkeling van het Tapijn-terrein niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 2.4, tweede lid, van de Chw, behoeft hetgeen appellanten hebben aangevoerd over de verkoop en overdracht van gronden in het plangebied en de concreetheid van de gewenste ontwikkeling van het plangebied ten tijde dat het Tapijn-terrein is opgenomen in artikel 7a, vijfde lid, van het Besluit uitvoering Chw, geen bespreking. Genoemde omstandigheden zijn immers, zoals uit het voorgaande volgt, niet van belang voor de beantwoording van de vraag of de herontwikkeling van het Tapijn-terrein terecht is aangemerkt als een experimenteel project als bedoeld in artikel 2.4, eerste lid, van de Chw.

De Afdeling is van oordeel dat uit de Chw noch uit het Besluit uitvoering Chw volgt dat bij het vaststellen van een bestemmingsplan als bedoeld in artikel 7a van het Besluit uitvoering Chw, waarbij wordt afgeweken van wettelijke bepalingen, nadrukkelijk dient te worden vermeld van welke wettelijke bepalingen is afgeweken.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 17-05-2017

ECLI: ECLI:NL:RVS:2017:1304

Zaaknummer: 201607138/1/R6

Wetsartikelen: 2.4 lid 3 onderdeel b Chw, 7a Besluit uitvoering Chw en 8:3 lid 1 aanhef en onderdeel a Awb

RECHTSPRAAK

Meerssen/bestemmingsplan 'Pletsstraat - Sint Agnesplein Bunde'

Bestemmingsplan na beheersverordening.

In artikel 3.38 van de Wro staat niet dat de raad geen bestemmingsplan meer kan vaststellen als eenmaal een beheersverordening is vastgesteld. De Afdeling leidt voorts uit de wetsgeschiedenis af dat de raad, bijvoorbeeld bij gewijzigde nieuwe ruimtelijke inzichten of wijzigingen in het beleid, de mogelijkheid heeft om wijzigingen in de bestaande situatie mogelijk te maken. In artikel 3.38 van de Wro is geen termijn gesteld waarbinnen, als een beheersverordening is vastgesteld, de raad geen bestemmingsplan mag vaststellen dat afwijkt van die beheersverordening.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 10-05-2017

ECLI: ECLI:NL:RVS:2017:1250

Zaaknummer: 201608816/1/R6

Wetsartikelen: 3.38 Wro

RECHTSPRAAK

Amsterdam/voorlopige voorziening, dwangsom

Hotelmatig gebruik van woonruimte. Strijd met bestemmingsplan. Overschrijding 6o dagenregeling.

De voorzieningenrechter trekt met verweerder de conclusie dat verzoekster in 2016 meer dagen toeristisch heeft verhuurd dan op grond van het beleid is toegestaan. Zij heeft geen vergunning voor hotelmatig gebruik van de woonruimte. Dit betekent dat verweerder terecht heeft geoordeeld dat verzoekster handelt in strijd met artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onderdeel c, van de Wabo. Verweerder was dus bevoegd om handhavend op te treden.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 05-04-2017

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2017:2123

Zaaknummer: AWB - 17 _ 1347

Wetsartikelen: 2.1 lid 1 aanhef en onderdeel c Wabo